

Анонимизиран текст

Превод

C-27/20 - 1

Дело C-27/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

21 януари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal de grande instance de Rennes (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

7 юни 2019 г.

Жалбоподатели:

PF

QG

Ответник:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES

СОЦИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ

[...]

РЕШЕНИЕ

Ищещ :

[...] PF
[...] PEN

[...] QG
[...] PEN

[...]

[...]

ОТВЕТНИК :

[...]

CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE JURIDIQUE

[...] PЕН [...]

[...] [ориг. 2]

ИЗЛОЖЕНИЕ НА СПОРА

От предадените материали следва, че съпрузите PF и QG, френски граждани, декларират през 2011 г. облагаеми доходи от 59 734 EUR, а през 2012 г. — 63 680 EUR, като същевременно получават в пълен размер семейни надбавки месечно от 458,02 EUR за техните 4 непълнолетни деца.

Изплащането на това обезщетение е прекъснато вследствие на командироването на QG, съдия първа степен, на длъжността съдебен помощник в Съда на Европейския съюз в Люксембург [...] за период от 3 години, съответстващо на увеличаване на годишните необлагаеми доходи, по-конкретно със сумата 123 609 EUR през 2015 г. и със сумата 132 499 EUR през 2016 г.

След завръщането на съпруга във Франция и възстановяването му на неговата първоначална длъжност, считано от септември 2017 г., съответстващо на значително намаляване на възнагражденията, жалбоподателите подават в Касата за социални помощи за семействата (CAF) на 1 декември 2017 г. молба за отпускане на семейни надбавки въз основа на техните актуални доходи, без да се прилагат разпоредбите на член R 532-3 от Кодекса за социално осигуряване, които определят за референтна календарна година предпоследната година, предшестваща периода на плащане (тоест 2015 г.).

С писмо от 24 януари 2018 г. CAF на Ил е Вилен им отговаря, че размерът на месечното обезщетение, което следва да получават, е 115,65 EUR.

С препоръчано писмо с обратна разписка от 20 февруари 2018 г. PF и QG сезират tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes [съд по социалноосигурителни дела, Рен], с цел, от една страна, да отмени решението на CAF 35 [Каса за социални помощи за семействата, Ил е Вилен] в частта му, в която тя е определила месечната сума от 115,65 EUR на семейните надбавки и в размер от 462,62 EUR, считано от септември 2017 г., и от друга страна, да се определи въз основа на актуализираните доходи от 63 680 EUR и броя на техните 4 деца, месечният размер от 462,62 EUR на семейните надбавки (**жалба 18/200**).

Вследствие на решението за отказ на commission de recours amiable [Комисия за извънсъдебно разрешаване на спорове] от 20 април 2018 г. с препоръчано

писмо с обратна разписка от 13 май 2018 г. жалбоподателите сезират и tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes [съд по социалноосигурителни дела, Рен] (жалба 21800480).

В тази връзка те поддържат, че:

- касата е нарушила членове 20 и 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 4 от Регламент № 883/2004 за координация на системите за социално осигуряване и член 7 от Регламент № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно свободното движение на работници в Съюза,

- в случай на съмнение относно прилагането на правото на Съюза би следвало да се отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. [...] [ориг. 3]

[...] [предложение за преюдициален въпрос]

- член R 532-3 от Кодекса за социално осигуряване е явно незаконнообразен, доколкото нарушава принципа на равно третиране.

Съгласно техните обобщаващи заключения от 22 октомври 2018 г., възпроизведени устно в хода на съдебното заседание, на които е направено изрично позоваване, жалбоподателите поддържат своите първоначални искания.

Касата за социални помощи за семействата на Ил е Вилен (CAF) иска от съда да отхвърли жалбата по същество и да потвърди решението на Комисията за извънсъдебно разрешаване на спорове, от една страна, поради липсата на нарушение на правото на Европейския съюз, и от друга страна поради това, че разпоредбите на член R 352-3 от Кодекса за социално осигуряване не нарушават принципа на равно третиране.

МОТИВИ ЗА РЕШЕНИЕТО

Поради свързаността им и по съображения за добро правораздаване следва делата по жалби 18.00200 и 18.00480 да се съединят.

Относно на изчисляването на размера на семейните надбавки, член R 532-3 от Кодекса за социално осигуряване уточнява:

Вземат се предвид приходите, получени през референтната календарна година. Референтната календарна година е предпоследната година, предшестваща периода на плащане.

Без да се засягат разпоредбите на членове R. 532-4 — R. 532-8 и на следващите алинеи на настоящия член, приходите, които се вземат предвид, обхващат общите нетни доходи по всяка категория за

определянето на данъка върху доходите съгласно таблица за пропорционално облагане на доходите или удържане при източника, както и доходите, получени извън Франция или платени от международна организация, с изключение на доходите на деца, които са били предмет на общо облагане, и след:

a) приспадане на вземанията за издръжка, посочени в 2° на II от член 156 от code général des impôts (Общ данъчен кодекс) и увеличени при условията по член 158, параграф 7 от същия кодекс;

b) намаление по член 157 bis от code général des impôts в полза на възрастни лица или инвалиди.

Вземат се предвид също : [ориг. 4]

1° Дневната надбавка по член L 431-1, параграф 2, след прилагане на приспадането по член 83, параграф 3, втора алинея от code général des impôts;

2° Възнагражденията, посочени в член 81 quater от code général des impôts ;

Не се припадат посочените в член 199 septies, параграф 2° от code général des impôts закъснели плащания на пожизнени ренти, учредени в полза на лица с увреждания.

Не се отчитат приспаданията, извършени по силата на член 156-1 от code général des impôts за пренасяне на данъчни загуби, констатирани през година, предшестваща годината, която се взема предвид.

Когато приходите на бенефициера или на неговия съпруг или небрачен партньор през референтната година не произтичат от дейност като заето лице и тези приходи не са известни към момента на подаване на молбата за отпускане на добавките или за преразглеждане на размера им, се вземат предвид последните известни приходи, определени при условията по предходните алинеи. Тези приходи се преоценяват, като към тях се прилага ставката на средното годишно изменение на общият индекс на потребителските цени на домакинствата за референтната календарна година, посочена в икономическия и финансов доклад, приложен към Закона за финансите.

В случай на фактическо съжителство се вземат предвид всички приходи на всеки от небрачните партньори през референтната година; тези приходи се определят при условията, предвидени в предходните алинеи.

Член 49 от Гражданскопроцесуалния кодекс гласи:

Сезираната юрисдикция разглежда всички изтъкнати пред нея основания за защита, дори и когато те налагат тълкуването на договор, с

изключение на тези, повдигащи въпроси от изключителната компетентност на друга юрисдикция.

Когато разрешаването на спора зависи от въпрос от особена трудност, който е от компетентността на административна юрисдикция, първоначално сезираният съд предава този въпрос на компетентната административна юрисдикция в приложение на раздел 1 от книга III от Административнопроцесуалния кодекс. Той спира производството до постановяване на решението по преюдициалния въпрос.

В приложение на член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз

Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася преюдициално относно:

а) тълкуването на настоящия договор;

б) валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза;

Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред юрисдикция в държава членка, тази юрисдикция би могла, ако счита, че по този въпрос е необходимо решение, за да бъде постановено нейното решение, да поиска от Съда на Европейския съюз да се произнесе. [ориг. 5]

Когато такъв въпрос е повдигнат по всящо дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда на Европейския съюз.

Ако такъв въпрос бъде повдигнат по всящо дело пред национален съдебен орган във връзка със задържано лице, Съдът на Европейския съюз се произнася в най-кратък срок.

Съгласно член 45 от Договора (параграф 2) свободното движение на работниците налага премахването на всякаква дискриминация, основаваща се на гражданство, между работниците от държавите членки, що се отнася до заетост, възнаграждение и други условия на труд.

В приложение на този принцип всички национални мерки, които забраняват, затрудняват или правят по-малко привлекателно упражняването на основните свободи, съставляват ограничения на свободното движение, като държавите членки все пак имат възможността да приемат национални мерки, стига те да отговарят на императивни съображения от обществен интерес, да могат да гарантират осъществяването на целта, която преследват, и да не надхвърлят необходимото за постигането ѝ, като се има предвид, че национално законодателство е подходящо за осигуряване на постигането на

набелязаната цел единствено ако действително отговаря на изискването за нейното съгласувано и систематично постигане.

Следва също да се припомни, че принципът на недопускане на дискриминация, закрепен в членове 45 и 49 от Договора, забранява не само преките и явни дискриминационни практики, но и всички прикрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други критерии за разграничаване фактически водят до същия резултат.

В конкретния случай се поставя въпросът дали оспорваната разпоредба може да бъде обоснована с императивни съображения от обществен интерес или има дискриминационен характер.

С оглед на съществуващата несигурност, доколкото на гражданите на Съюза във всички държави членки следва да бъде признато същото правно третиране като това, предоставено на намиращите се в същото положение граждани на тези държави членки, би било несъвместимо с правото на свободно движение в държавата членка, на която са граждани, спрямо тях да се прилага третиране, по-неблагоприятно от това, от което биха се ползвали, ако не бяха упражнили възможностите, предоставени от Договора в областта на свободното движение, следва на Съда на Европейския съюз да се постави [преюдициален въпрос]:

[...]

ПО ИЗЛОЖЕНИТЕ СЪОБРАЖЕНИЯ

Съдът [...], [ориг. 6]

[...]

• Отпраща следния преюдициален въпрос до Съда на Европейския съюз:

„Дали правото на Съюза, и по-конкретно членове 20 и 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и член 4 от Регламент № 883/2004 и член 7 от Регламент № 492/2011, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба като член R 532-3 от Кодекса за социално осигуряване, която определя като референтна календарна година за изчисляването на семейните обезщетения предпоследната година, предшестваща периода на плащане, което води — за съществено увеличил приходите си в друга държава членка бенефициер, който вследствие на завръщането си в държавата по произход понася спад на същите — до лишаването на този бенефициер от част от семейните надбавки, за разлика от пребиваващите в държавата по произход лица, които не са упражнили правото си на свободно движение?“.

• Спира производството по жалбата на QG и PF

[...]. [процесуалноправни съображения]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ